

Nerdesiniz Ey Tatlı Hatıralarım

– Nuri Baş · 19 Kasım 2022

Hayal-meyal hatırlarım.

Elma ağaçlarıyla dolu yemyeşil bir bahçe. Hemen onun gerisinde bir köy konağı.Köyün önünden akan bir ırmak.

12-13 yaşlarında bir çocuktum. Çocukluk arkadaşım prof. Dr.Mustafa Bulut ile yürüyerek o köye gelmiştik. Ne kadar da uzak gelmişti bize o köy. Yollar bitmek bilmiyordu sanki.

Köydeki bağ evlerinde güzel bir kahvaltı yapmıştık. O yemyeşil bahçede gezip oynamış ,sulu sulu taptaze misk gibi kokan elmalarından yemiş, köyün önünden akan ırmakta da güle eğlene yüzmüştük...

Aradan tam koskoca 45 yıl geçti. Hep gözümde tüttü orası.O nazlı nazlı akan gümüş renkli ırmak ve o yemyeşil bahçe.

Kırk beş sene boyunca bir kerecik gitmek nasip olmadı o köye. Bu akşam karanlık çökerken yoldaydım,birden aklıma düştü. Gidecektim o hayalimde tüten köye.Direksiyonu kırdım arabayı vurdum çocukluğumun tatlı hatırasının geçtiği köye. Ve de gittim...

Gitmez olaydım....Gördüğüm manzara ile adete yıkıldım. Nerde benim o tatlı hatıralarım. O yemyeşil bahçe,? O heybetli elma ağaçları? Hani nerede o yüzdüğümüz gümüş renkli dere? Aradım... Aradım ama bulamadım.Benim gençliğimle birlikte onlar da yok olmuşlardı.Nazlı nazlı akan ırmak buhar olup uçmuş,yemyeşil bahçe içinde yabancı otlar barındıran bir vadiye dönmüş, ağaçların yerinde yabancı çalılar bitmişti.

Meyus-mahzun bir şekilde gözlerimde birer damla yaşla geriye döndüm.O tatlı hatıraları hayalimde yaşatacaktım bundan sonra.